

АНАЛІЗ МЕТОДІВ РОЗКРОЮ ХУТРИЯНОГО НАПІВФАБРИКАТУ З МЕТОЮ ЙОГО РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ

Лозовенко С. Ю., Білоцька Л. Б.

*Київський національний університет технологій та дизайну, Україна
ktkshv@knutd.com.ua*

Зниження собівартості товару – одна з найважливіших задач підприємств, які спеціалізуються на виготовленні виробів з натурального хутра. Оскільки сьогодні близько 50 % хутровини після виробництва хутряного одягу залишається невикористаними, є актуальним пошук нових рішень застосування низькосортних шкурок і залишків хутряного напівфабрикату (підніжних та кушнірських шматків), що дозволило б знизити собівартість продукції і розширити її асортиментний ряд.

Операції по виготовленню хутряних пластин із цільних шкурок, їхніх частин або залишків у цілому співпадають [1]. Спочатку напівфабрикат необхідно обкרוїти та сортувати. Потім отримані елементи зшивають у смуги – ряди або стовпчики. Далі зрізи смуг вирівнюють для з'єднання між собою у пластини заданих розмірів та форм в залежності від виробів, для яких призначені ці пластини. Інколи скрій із відходів формують безпосередньо по лекалам деталей виробу. Після зшивання пластини зволожують та правлять для вирівнювання рядків та усунення зморшок, висушують та виконують традиційні операції оздоблення [2].

Особлива роль в процесі формування пластин із частин шкурок та залишків виробництва відводиться операції їх розкроювання. Вдало обраний спосіб розкрою сприяє, з одного боку, раціональному використанню коштовних відходів виробництва, з другого – від методу розкрою шкурок великою мірою залежить естетичне сприйняття і якість всього виробу.

Розкрій шкурок – це найбільш складний і трудомісткий етап кушнірського виробництва [3]. Метод розкрою вибирають з урахуванням виду хутра, його розмірів, фактури, якості, моделі виробу та інших факторів. Прості методи розкрою шкурок – звичайні типові прийоми, які використовують та повторюють при розкрою більшості шкурок. До них відносять: розкрій шкурки по лекалам; розкрій шкурок за допомогою шаблонів певної форми; розкрій шкурок із застосуванням поперечних з'єднань.

Складні методи розкрою шкурок дозволяють змінювати форму, лінійні розміри шкурки, щільність та напрямок волосяного покриву, рисунок хутра, а також забезпечують більш повне використання площі

шкурки [4]. В основі існуючих складних способів розкрою лежить єдиний принцип – шкурки розрізають на частини (смужки, клинки тощо), які потім об'єднують у певні комбінації для отримання бажаного ефекту [5].

Необхідно зазначити, що комбінування різних технік дозволяє урізноманітнити естетичне сприйняття виробів та дає можливість більш повного використання коштовного хутряного напівфабрикату [6].

Цікавим методом розкрою є перфорація хутра. Цей процес обробки дає можливість значно збільшити корисну площу поверхні шкурки, зменшити густоту хутра та вагу виробу в цілому, створити фактурний малюнок за рахунок зміни висоти волосяного покриву.

Нажаль, мало вивченим залишається взаємозв'язок естетичних, експлуатаційних та технологічних властивостей хутра після перфорування. Наразі перфорацію виконують дещо суб'єктивно, адже довжину розрізів визначають в залежності від довжини волосу, необхідної величини збільшення площі зразка і від отримання бажаного естетичного ефекту. Тому при неправильному визначенні параметрів перфорації, в процесі обробки та експлуатації шкурка може втратити свої захисні та фізико-механічні властивості. Отже, на сьогодні важливим є визначення раціональних параметрів перфорування напівфабрикату різного виду хутра без зміни міцності і теплозахисних властивостей готового виробу, а також прогнозування властивостей натурального хутра після технологічних та експлуатаційних навантажень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Терская Л. А. Технология раскроя и пошива меховой одежды: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / Л. А. Терская. – 2-е изд. – М.: Издательский центр «Академия», 2005. – 272 с.
2. Каграманова И. Н. Рациональное использование натурального меха на швейных предприятиях. Технологические процессы в сервисе : учеб. пособие / И. Н. Каграманова. – М.: ФОРУМ : ИНФРА-М, 2011. – 160 с.
3. Билоцкая Л. Б. Обеспечение высокого качества швейных изделий из натурального меха на основе системного подхода и принципов оптимизации [Текст]: дис. ... канд. техн. наук: 05.19.04 / Билоцкая Лариса Борисовна. – К., 1998. – 252 с.
4. The research of methods to improve the aesthetic qualities of fur garments / S. Lozovenko, L. Bilotskaya // BULLETIN of the Kyiv National University of Technologies and Design, Technical Science Series, №3 (110), 2017. – Kyiv, 2017. – P.98-106
5. Технологія виготовлення швейних виробів із натурального хутра : навчальний посібник / С. М. Березненко, Л. Б. Білоцька, С. Ю. Лозовенко. – К.: КНУТД, 2017. – 160 с.
6. Fur Technique Folders [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kopenhagenfur.com/studio/design-and-production/fur-technique-folders>